

gav Sikkerhedsraadet deres Støtte ved at forhindre Atomenergien i at blive anvendt til at skabe Frygt og Krig. Sikkerhedsraadet bør sørge for Ødelæggelse af alle eksisterende Atombomber, erklære Anvendelse af dem for en Forbrydelse mod Menneskeheden samt oprette et effektivt System til at kontrollere Produktionen af Atomenergien. Sikkerhedsraadet bør stadig være alene om at træffe Afgørelser i disse Spørgsmaal.

Han fandt, at Spørgsmaalet om at optage Albanien som Medlem af de Forenede Nationer ikke var blevet behandlet i Pagtens Aand.

Jugoslavien lagde megen Vægt paa Spørgsmaalet om Trafikken paa Donau og Spørgsmaalet om de af de Forenede Stater beslagnede jugoslaviske Skibe. Løsningen af disse Spørgsmaal er af største Betydning for den økonomiske Genrejsning for Jugoslavien og andre Donaulande.

Verdensfagforbundet maa nødvendigvis tage Del i de Forenede Nationers og særlig det økonomiske og sociale Raads Arbejde, og UNRRA's Arbejde maa fortsættes af de Forenede Nationer, da de Nationer, der er gaaet udmattet ud af Krigen, ikke kan bære deres egne Byrder alene.

De Forenede Staters Delegerede, Senator *W. R. Austin*, imødegik først Molotovs Tale, der udtrykte Mistro til baade de Forenede Staters og andre Medlemsstaters Bevæggrunde. De Forenede Stater vilde støtte de Forenede Nationer med alle til Raadighed staaende Midler. Iøvrigt opfordrer de Forenede Stater indtrængende til Nedrustning og vil mene, at det russiske Forslag skal sættes paa Dagsordenen og bør gennemgaaes og drøftes til Bunds.

De Forenede Stater har siden første Verdenskrig til Stadighed været i Spidsen for dem, der anstrengte sig for at indskrænke Befolkningernes Rustningsbyrder. Efter den første Verdenskrig begik

de Forenede Stater den Fejltagelse at foretage en ensidig Afrustning, og en saadan Fejltagelse vil ikke blive gentaget. (Om de Forenede Staters og de andre Medlemsstaters Stilling til dette Spørgsmaal henvises iøvrigt til Afsnit IX. 5, Sp. 2849 ff.).

Generalsekretærens aarlige Beretning lagde ikke Skjul paa Vanskelighederne i det forløbne Aar; men paa den anden Side fremhævede Beretningen ogsaa den uhyre Mængde af Spørgsmaal, der var blevet løst, og hvorom man var blevet enig i Løbet af eet Aar til Trods for alle de Vanskeligheder, som en Verden, der lige er gaaet ud af Krigens Forfærdelse og Ødelæggelse, havde været udsat for.

Irans Delegerede fremhævede, at det var en af Opgaverne for de Forenede Nationer at respektere Medlemsstaternes territoriale Integritet og politiske Uafhængighed; det er derfor nødvendigt, at de stærke Magter afholder sig fra Indblanding i de svagere Staters indre Forhold, ligegyldigt i hvilken Form og under hvilket Paaskud saadant Indgreb maatte finde Sted. Indblandinger af den Art skaber ikke blot Konflikter mellem de stærke og svage Stater, men ogsaa mellem Stormagterne indbyrdes. — Iran er særlig interesseret i dette Spørgsmaal, da det fornylig ofte har været Offer for disse Indblandinger, og det endnu ikke kan siges at være udenfor denne Fare.

Uruguays Delegerede udtalte, at Verden i Dag befinder sig i en Farezone, som de Forenede Nationer hurtigst muligt maa vise Vej ud af. Han ønskede iøvrigt at fastslaa, hvor stor Beundring Uruguay nærrede for den høje Standard, som Kultur, Frihed og Demokrati havde naaet i de skandinaviske Lande.

Der var under Generaldebatten endnu en Række Talere, nemlig de Delegerede for Tjecoslovakiet, Haiti, Liberia, Luxemborg, Philippinerne og Ukraine.